

יצר הרע מכשיל את האדם בעוון עריות וכשחוזר האדם בתשובה מהעריות נקרא תשובה שלימה

דַּתְנִיָּא כִּד סַגִּיָּא יִצְרָא בִישָׁא בְּבַר נֶשׁ, שלמדנו שכאשר מתגבר היצר הרע באדם **לָא סַגִּי אֱלָא בְּאִינוּן עֲרִיין,** אז היצר הרע אינו מסתפק במועט אלא הוא ממשיך להכשילו גם בעון עריות **וְכִלְהוּ חוּבֵי אַחִידָן בְּהַהוּא עֲרִיא.** וכל העונות אוחזים בעון גילוי עריות **וְכַתִּיב** ועל זה כתוב בפסוק **לֹא תִגְלֶהָ.** ערוותה **כִּד אַתְתִּקֵּן,** וכאשר הוא מתקן את החטא **אַתְתִּקֵּן לְקַבֵּל הַהוּא דְנִלִּי,** הוא צריך לתקן כנגד מה שחטא וגילה את נה"י דאמא מז"א וצריך לתקן שיחזור נה"י דאמא להתלבש בז"א (מק"מ) **וְדָא אַקְרִי תְּשׁוּבָה.** וזה נקרא תשובה שלימה.

רבי יצחק סובר שכל החטאים גורמים ולא רק חטא העריות

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וחולק על רבי יוסי **כָּל חוּבֵי עֲלָמָא אַחִידָן** (ס"א דא) **בְּדָא,** שכל החטאים בעולם ולא רק חטא של עריות אוחזים וקשורים זה בזה לפי שעבירה גוררת עבירה (אור החמה) **עַד דְּאִימָא אַתְגַּלִּיא בְּגִינֵיהוּן.** עד שגורם שאמא מיתגלת בגללם ע"י שהנה"י שלה מסתלקים מז"א **וְכִד אִיהִי אַתְגַּלִּיא,** וכאשר אמא מתגלת **כָּל אִינוּן בְּנִין אַתְגַּלִּיין** (בגינה). הוא גורם שכל בניה שהם זו"ן מתגלים ע"י שמסתלק מעליהם מלבוש החשמ"ל הנמשך להם מהבינה (מק"מ) **וְכַתִּיב** (דברים כב) וכתוב בפסוק **לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.** דהיינו שלא תסלק את אמא מעל בניה שהם זו"ן **וְכִד אַתְתִּקֵּן**

הלימוד היומי

עֲלֵמָא לְתַתָּא, וכאשר נתקן העולם למטה ע"י התשובה **אַתְתָּקֵן פְּלָא**, ניתקנים כל הפגמים **עַד דְּסִלְקָא תְּקוּנָא לְאִימָא קְדִישָׁא**, עד שעולה התיקון לאמא הקדושה **וּמַתְתָּקֵנָא, וְאַתְפְּסִיא מְמָה דְּאַתְנַלִּיא**. ואז אמא נתקנת ומתכסה ממה שגילו אותה דהיינו שיחזרו הנה"י שלה להתלבש בז"א (מק"מ) **וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב**, ובגלל זה כתוב (תהלים לב) **אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פְּשִׁע** אשרי מי שניתקנו פשעיו **כְּסוּי חַטָּאָה**, והתכסו חטאותיו דהיינו שיסוד דאמא מתכסה מהקליפות הנקראים חטאה (מק"מ) **וּכְדִין אֲקָרִי תְּשׁוּבָה**, ואז הבינה נקראת תשובה **תְּשׁוּבָה וְדָאִי**. דהיינו שנתקנת אמא הנקראת תשובה בודאי כראוי **וּכְדִין יוֹם הַכְּפוּרִים אֶתְקָרִי**, וכן אז נקראת הבינה גם בשם יום הכיפורים שאז היא מכפרת על העונות של בני" למטה (רמ"ק) **כְּמָה דְּכְתִיב**, כמו שכתוב בפסוק (ויקרא טז) **מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יִי תִּטְהָרוּ**. דהיינו שע"י הבינה תטהרו מחטאותיכם.

כשעם ישראל חוזר בתשובה שלימה אם הבנים שמחה

אָמַר רַבִּי (ד' ט"ז ע"א) **יְהוּדָה אִימְתִי אֶתְקָרִי תְּשׁוּבָה**. מתי נקרא שהתקבלה התשובה של עמ"י **כִּד אִימָא מַתְפְּסִיא וְקִימָא בְּחֶדְוָה עַל בְּנִין**, כאשר נה"י דאמא מכוסים ע"י התלבשותם בז"א ועומדת בשמחה להשפיע שפע על בניה (ע"פ מק"מ) **דְּכְתִיב**, שכתוב בפסוק (תהלים קיג) **אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה**. דהיינו שאם הבנים שהיא אמא עילאה היא שמחה שמשפיעה שפע לבניה שהם זו"ן **וְתִבְאֵת בְּקִיּוּמָא** ושמחה ששבה להתקיים

הלימוד היומי

ולעמוד ע"י שנכנס הנדה"י שלה בז"א וּמֵאֵן דִּיהוּה סָגִיר, תָּב לְאַתְרֵיהּ.

ומה שהיו הניצוצות הקדושים סגורים בקליפות שבו למקומם בקדושה ע"י התשובה (הרמ"ז)

וּכְלָהוּ תַבִּין חֵד לְחֵד, וְכַל נִיצוּץ וְנִיצוּץ שָׁב לְמִקְוֵמוֹ וּמֵתְּבַרְכָּאן כָּל

חֵד וְחֵד, וּמֵתְּבַרְךְ כָּל נִיצוּץ וְנִיצוּץ וּכְדִין אֶתְקָרִי תְּשׁוּבָה (שְׁלִימְתָא),

ואז נקרא תשובה שלימה תְּשׁוּבָה סִתָּם כְּדִי לְאַכְלִלָּא כְּלָא. לכלול ביחד

את כל הספירות והניצוצות שכולם חוזרים למקומם הראוי להם (הרמ"ז).

אמא נקראת תשובה ששבה אליה המלכות

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּד מֵתְּבַשֵּׁר עֲלֻמָּא, שכאשר העולם נהיה נקי

וכשר מן החטא ושב בתשובה כּוּלִיָּה מֵתְּבַשֵּׁר כְּחֵדָּא. כל

העולמות נטהרים ונעשים כשרים כאחד ועוד אומר רבי יצחק כְּתִיב שכתוב בפסוק

(תהלים קח) כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֹדֶךָ. ומש"כ מֵעַל שָׁמַיִם,

פירושו דִּסְלָקָא לְעִילָא מֵאַתֵּר דְּאַקָרִי שָׁמַיִם. שעולה המלכות

הנקראת חסדך מלשון כלה נאה וחסודה (עטרת צבי) לקבל את החסדים מאמא למעלה

מז"א שנקרא שמים (מק"מ) וּמֵאֵי אִיהוּ. ומי הוא שנמצא למעלה מז"א הנקרא שמים

דָּא אִיהִי אִימָא. זה אמא שע"י אמא המלכות מקבלת את החסדים (מק"מ)

וְהֵינְנוּ דְאַקָרִי תְּשׁוּבָה. ולכן אמא נקראת תשובה ששבה אליה המלכות

מהמקום שיצאה כדי לקבל את החסדים (מתמ"ד).

מֵעַל שָׁמַיִם מֵעַל הַתַּיִת דּו"א הַנִּקְרָא שָׁמַיִם

רְבִי יְהוֹדָה אָמַר, דֵּיִיקָא דְכְּתִיב שִׁישׁ לְדִיִּיק מִזֶּה שְׁכָתוּב מֵעַל שָׁמַיִם. עִם אוֹת מ' אֶלְמָלָא כְּתִיב עַל שָׁמַיִם, וְאִם הִיָּה כְּתוּב

עַל הַשָּׁמַיִם לְבַד בְּלִי אוֹת מ' מִשְׁמַע הַהוּא אֲתֵר דְּקִיָּמָא עַל שָׁמַיִם, וְלֹא יִתֵּיר. הִיָּה מִשְׁמַע שׁוּזָה רַק בַּמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא עַל הַשָּׁמַיִם וְלֹא יוֹתֵר דִּהֵינּוּ שׁוּזָה

מִהַמָּקוֹם שֶׁל חֲסֵד דּו"א שֶׁהוּא מֵעַל הַתַּיִת דּו"א הַנִּקְרָא שָׁמַיִם (מק"מ) כִּיּוֹן דְּאָמַר

מֵעַל שָׁמַיִם, וּמִכִּיּוֹן שְׁכָתוּב מֵעַל שָׁמַיִם מִשְׁמַע הַהוּא אֲתֵר דְּקִיָּמָא עַל הַשָּׁמַיִם לְעֵילָא. אִזּוּ מִשְׁמַע שׁוּזָה מִהַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא

מֵעַל הַשָּׁמַיִם לְמַעְלָה מִהַתַּיִת וְלְמַעְלָה מִהַחֲסֵד דּו"א (ס"א) וְנִמְאֵי אִיָּהִי וְמִי הוּא הַמָּקוֹם

שֶׁל מֵעַל הַשָּׁמַיִם אִיָּמָא, וּמִבְּאֵר שׁוּזָה אִמָּא עֵילָא וְהֵינּוּ דְּאִקְרִי

תְּשׁוּבָה. וְלִכֵּן נִקְרָאת אִמָּא תְּשׁוּבָה כִּי הַמַּלְכוּת חוֹזֵרָה וְשׁוּבָה וְעֵלְתָה לְאִמָּא מִהַמָּקוֹם

שֶׁמִּשָּׁם הִיא יִצְאָה (מתמ"ד).

כְּשֶׁחוֹזְרִים בְּתְּשׁוּבָה א"א מִשְׁפִּיעַ לז"א דֶּרֶךְ אִמָּא

דְּתֵאֲנָא, בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּמִתְפַּשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתֵתָא,

שֶׁלְמַדְנוּ שְׁבֵאוֹתוֹ הַזֶּמֶן שֶׁמִּתְכַּשְׂרִים הַמַּעֲשִׂים שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה

וְאִיָּמָא בְּחֻדְוֹתָא, וְאִמָּא הִיא בְּשִׂמְחָה ע"י מַעֲשֵׂה הַתְּחַתּוּנִים שֶׁעוֹלָה הַתְּעוֹרְרוֹת

אֶל הַמַּלְכוּת וּמִהַמַּלְכוּת עוֹלָה הַתְּעוֹרְרוֹת אֶל הַבֵּינָה (רמ"ק) אֲתֵנְגְלִיא עֵתִיקָא

קְדִישָׁא, מִתְגַּלָּה אֶרֶץ אַנְפִּין הַנִּקְרָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא (רמ"ק) וְתַב גְּהוֹרָא

לְזַעִיר אַנְפִּין, וּמִשִּׁיב אֶת אוֹרוֹ לְהֵאִיר לְזַעִיר אַנְפִּין דֶּרֶךְ אִמָּא (רמ"ק) וְכִדִּין

כִּלָּא בְּחֻדְוֹתָא, וְאִזּוּ כּוֹלֵם נִמְצָאִים בְּשִׂמְחָה מִצַּד הַשְּׂמָאל שֶׁל אִמָּא שֶׁשֵּׁם הַשְּׂמָחָה

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי